

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2017. február

Farsang a télen

Az utóbbi hetekben nem sok okunk volt a vidámságra. Az álmosan induló tél hirtelen hidegre fordult, újabb influenzahullám érte el hazánkat, az olaszországi busztragédia pedig sokkolta népünket. Rádöbentett minket arra, hogy elég egy pillanatnyi figyelemkihagyás vagy géphiba ahhoz, hogy egy ország gyászoljon. Lehet-e ilyen körülmények között farsangolni, kérdezhetjük, vagy várjuk meg a tavaszt?

A keresztény hagyomány alapján a kérdés első felére igennel kell válaszolnunk, hiszen a keresztény ember életéhez lényegéhez tartozik az öröm és a vidámság, nem lehet kihagyni belőle. Ezt az örömet azonban nem a gondtalan, problémamentes élet, vagy a tavaszi napsütés adja meg számunkra, hanem a szeretet megtapasztalása. A szeretetet pedig nagyon sokszor éppen a megpróbáltatások és szenvedések között éljük meg, úgy, hogy ezek a fájdalmak indítanak minket arra, hogy kilépjünk önmagunkból és nyissunk mások felé, és a másikkal való találkozásban, a szeretetben éljük át

az örömet. A szenvedések okozta belső repedések, árkok indítanak minket arra, hogy hitünk indításait követve, zárkózottságunkat feladva, megpróbáljuk áthidalni ezeket az árkokat. A kilépésben és az önátadásban, amelyben benne vannak fájdalmaink is, találhatunk Istenre és egymásra. Sejthetünk bele jobban a kereszt titkába, üzenetébe. Ezt tapasztaljuk meg egy betegágynál, vagy amikor milliókkal együtt azonosulunk egy-egy gyermekét sirató szülő fájdalomával.

Farsangolni tehát nem csak tavasszal, hanem télen is tudunk, sőt, a szó értelme szerint kimondottan ekkor. A hideg télen átélt egymásra utaltság, összetartozás és szeretet ama Tavasz megtapasztalásának jelei, amely egész életünknek értelmet, célt ad, amelyet Jézus értünk vállalt szenvedése, halála és feltámadása szerez meg számunkra.

Ferenc atya

„Nem turmix, hanem gyümölcskosár”

„Testvérek, Uruk, Jézus Krisztus nevére kérek titeket, éljetez mindnyájan egyetértésben, ne szakadjatok pártokra, legyetek egyek ugyanabban a lelkületben, ugyanabban a felfogásban.” (1Kor 1,10)

2017-ben január 15. és 22. között tartották a keresztény/keresztyén egyházak világszerte az ökumenikus imahetet a Krisztus-hívők egységéért. Világszerte, azon belül Óbuda–Újlakon is, ahol egy szűkebb körzeten belül három protestáns közösség – evangélikusok, reformátusok és metodisták – valamint öt katolikus plébánia vagy lelkészség működik. Öt hétköznap este és egyszer (pénteken) reggel is más-más templomban gyűltek össze a különböző felekezetek hívei, hogy imádkozzanak az egységért, bűnbánatot tartsanak a szakadást eredményező bűnökért és meghallgassák egy-egy vendég pap vagy lelkész igehirdetését.

Különleges mozzanata volt az imahét minden egyes összejövetelének az egység ellen elkövetett bűneink, vétkeink, mulasztásaink néven nevezése: *a szeretet hiánya, a gyűlölet és megvetés, a hamis vádaskodás, a*

hátrányos megkülönböztetés, az üldözés, a szétszakadt úrvacsorai közösség, a türelmetlenség, a vallásháborúk, a megosztottság, a hatalommal való visszaélés, az elzárkózás és a gőg. Az evangélikusoknál ilyen feliratú téglákból felrakott fal illusztrálta a megosztottságot, a methodista fiatalok ilyen feliratú pólóktól igyekeztek megszabadulni.

Az imaalkalmakat hagyományos módon a legtöbb esetben kötetlen beszélgetés és agapé, a reformátusoknál pedig az Óbudai Kamarazenekar hangversenye követte. Házigazda ugyan csak hat közösség lehetett (katolikus részről a Péter-Pál, a Szt. József kápolna és Újlak), de többször találkozhattunk pl. a szalézi Róbert atyával vagy – éppen Újlakon – Cimbalom utcai reformátusokkal is.

A résztvevők létszáma általában negyven és ötven között mozgott, ami soknak nem mondható, de talán még meg is könnyítette a személyes közeledést. Természetesen katolikus részről kíván leginkább áldozatot a részvétel, hiszen bennünket mindennap vár a szentmise – mégis némi csalódottságra ad okot, hogy

Újlakot – a „hazai pálya” kivételével – legfeljebb egy tucatnyi hívő képviselte a különböző imaalkalmakon.

Mint Füzes Ádám atyától megtudtuk, a különböző felekezetek papjai és lelkészei újabban havonta egyszer rendszeresen találkoznak egymással Óbudán. Emlékeztetünk arra is, hogy a Fő téri adventi vásár egyik faházában mint „a Fény bizonyosságtevői” különböző keresztény felekezetek képviselői fogadták az érdeklődőket. Óbudán tehát nem évi egy hétre korlátozódik az ökumené.

Az imahét alap gondolatát a második korintusi levél 5. fejezetének 15–20. versei határozták meg. Beszámolónk mottóját azért is választottuk máshonnan, hogy érzékeltessük: a Szentírás ismételten beszél a Krisztus-hívők egységének fontosságáról. Ez az egység azonban nem szükségképpen jelent egyformaságot. Ahogy az evangélikus lelkész úr idézett egy gondolatot: az ökumené nem turmix, hanem gyümölcskosár.

Szaszovszky József

Szent Margitot ünnepeltük

Január 15-én évente visszatérő jelentős esemény házigazdái lehettünk: Erdő Péter bíboros úr szentmisén celebrált a margitszigeti romoknál Árpád-házi Szent Margit halálának évfordulója alkalmából.

Ez az ünnep számos feladatot ró plébánosunkra és az újlaki híveknek legalábbis egy részére. Gondosan kell sokféle dolgot odavinni a templomunkból, a ministránsok ruhájától a bíboros urat köszöntő virágcsokorig (utóbbiról egyszer sok éve majdnem megfélekedtünk és az utolsó pillanatban ért csak oda...). A mostani években a behajtási tilalom miatt csak Ferenc atya autójával szállíthatjuk a tárgyakat a margitszigeti Szent Mihály kápolnáig vagy közvetlenül a romokig. Ehhez járul még a romoknál történő takarítás, jégfeltörés, fűrészporszórás, a hajnali tea főzés és a tea oda-

szállítása. Előző nap még fel kell állítani az oltárt és fölé a tetőzetet, aznap reggel meg a hangosítást kiépíteni. Apropos hangosítás: keresünk vállalkozót, aki ezt esetleg átvénné a jövőben és alkalmilag kiépítené.

A szigeti útfelbontások miatt Ferenc atya különbuszt kért a BKV-tól, amellyel kényelmesen (és jókora kerülővel, az Árpád hídon, a Váci úton, majd a Margit hídon) juthattunk el a helyszín közvetlen közelébe. Igaz, ezzel elesett a program zárandoklat része, másrészt azonban a közös buszozás szemmel láthatólag „összerázta” egy kissé a társaságot. Egyébként máshonnan, pl. a Mária Rádiótól gyalogosan is érkezett valódi zárandokcsoport a helyszínre. Mint sok éven át, a szentmisén jelenlévőknek most is jelentős részét tették ki a Pannonia Sacra iskola diákjai.

A bíboros úr szentbeszéde az interneten olvasható. Most csak a radikalizmus gondolatát emeljük ki: jelző nélkül a fogalom nehezen értékelhető. Egész más

ugyanis a terroristák radikalizmusa, mint a keresztényeké: a miénk a Krisztushoz való feltétlen hűség. Lehet tehát valaki radikális mások romlására és mások javára... Az oltárnál egyébként a megszokottnál kevesebb pap végezte a liturgiát, többeket egészségi állapotuk akadályozott meg a részvételben. Jelen volt viszont többek között volt káplánunk, Gajer László, aki jelenleg a bíboros úr titkára. A hagyomány része, hogy a hívek leróhatják tiszteletüket Szent Margitnak az oltár elé kitett vezekelőve előtt. A zenei szolgálatot kántorunk vezette a tőle megszokott magas színvonalon.

Az idei hideg január jótékony epizódja volt, hogy a mise nagy részében sütött a nap, fizikailag is kellemessé téve az ünnepen való részvételt. Sok év távlatában megállapítható, hogy éppen a szentmise ideje alatt mindig szép az idő. Ezért is szeretnénk, ha a jövőben még több szervezett zárandokcsoport részvételével emlékezhettünk meg Szent Margitról.

Voltak, akiket egyéb kötelesség akadályozott meg a részvételben: újlaki asszonyok egy kisebb csoportja a plébánia konyháján szorgoskodott, hogy szokás szerint finom ebédrel láthassuk vendégül a bíboros urat, kíséretét és a koncelebránsokat. Ebéd után érsek urunk kézszerítással köszönte meg a szakácsnőknek az ebédet – akik azután maguk is jóízűen falatozhattak saját főztjük maradékából.

A bíboros úr naptárában évek óta összekapcsolódik két kötelezettség ezen a január közepi vasárnapon. Dél előtt a Szent Margit misét celebrálja, este pedig a Kálvin téri református templomban megnyitja püspöktársaival az ökumenikus hetet. De arról már másik cikkünkben olvashatni.

Harmat Péter – Szaszovszky József

Könyvajánló

Két olvasmányos interjúkötet kapcsán

Szeretem a vagány embereket. Nem a vagánykodókat, az öncélú magamutogatókat, hanem a tényleg bevállalókat.

Szeretem a magát felvállaló, véleményét nem takargató hétköznapi vagányságot. Szeretem, ha valaki a neki feltett kérdésre válaszol, ha nem beszél mellé. Akkor sem, ha a véleménye eltér a „hivatalostól”. Sőt, akkor is kimondja, ha tudja: a véleménye megosztó lesz.

Szeretem, ha valaki elfogulatlanul kezel „kényes” témákat – nagyon keményeket is –, és nem tér ki előlük, hanem okos önbizalommal adja a saját választát.

Szeretem, ha valaki nem akar mindig mindenre válaszolni. Ha elterelés és üres prédikálás helyett a szemembe mondja: nem tudom.

Szeretem, ha valaki nem követ ész nélkül, de nem is megy szembe öncélúan: gondolkodik. De ha kell, nem fél a határok átlépésétől.

Szeretem, ha valaki szereti az életet. Az embereket. Szeretem, ha valaki örömet leli a télben és a nyárban, a motorozásban és a táborozásban, a sétában és a jó ételekben. Szeretem azt, akinek egyszerű örömei vannak, és tud is örülni. Még bolondozni is tud...

Szeretem azt, aki elfogadja az embereket. Akinek nem életcélja a folytonos ostromozás. De akinek ennek ellenére szilárd értékrendje van, és azt sem titkolja.

És azt is szeretem, aki éli a hitét és a vallásosságát, nem pedig viseli. Aki nem kapaszkodik kritikátlanul a szabályokba, a hagyományosba és a megszokottba. Akinél a szellemiség elsőbbséget élvez. Aki nem tart megfellebbezhetetlennek valamit csak azért, mert az már ezer éve úgy van...

Szeretem, ha valaki bármely közegben megtalálja a személyességet, ha bárkivel megtalálja a hangot, sőt, az ilyen embert nem csak szeretem, de irigylem is egy kicsit...

Szeretem, ha valaki igazán önmaga. Még akkor is szeretem, ha nem mindenben találkozik a véleményünk.

Ilyen embernek ismertem meg két interjúkötete alapján Beer Miklós váci püspököt. De persze senkinek nem kell elfogadnia az én véleményemet. Ítélje meg mindenki maga, egyetért-e velem. Olvassa el a könyveket.

-jéjé

(Beer Miklós: *Szeressetek ott, ahol gyűlölnek és Örömet hozzak, hol gond tanyázik.*

Lejegyezte Réti József, szerzői kiadás, 2015 és 2016)

Könyvajánló

A mi Kis Szent Terézünk

Már több évvel ezelőtt jelent meg, de csak most került kezembe egy különös könyv. A címe: *Nem hátráltam meg*. A kötetben egy Kinga nevű karmelita apáca rendkívül érdekesen, közérthetően, olvasmányosan megírt naplóját olvashatjuk a rendben megélt élményeiről, intenzív lelki életéről, és megrázó beszámolóját a rákkal való küzdelemről, amely halállal végződött. Kinga nővér is egyike volt a köztünk élő szenteknek, akik példát mutatnak mély Isten-hitükkel, azzal, ahogy ráhagyatkoznak az Úr akaratára, és zokszó nélkül elfogadják azt.

Vörös Csilla

(*Nem hátráltam meg*. Urunk Színeváltozásáról nevezett Kinga nővér OCD naplójából. 2. kiadás. Jel Kiadó, Budapest 2010)

kép: a könyv címlapja

Imádkozzunk!

Ne tartsd vissza magad az állandó imádságtól, és ne resteld mindhalálig keresni az igazulást, mert Isten jutalma örökre megmarad. Ima előtt készítsd elő lelkedet, és ne légy olyan, mint az az ember, aki kísérti Istent. (Sir 18,22-23)

Mindig imádkozni? Klasszikus történet: szabad-e imádkozás közben dohányozni? Persze, hogy nem, imádkozás közben semmi mást nem szabad csinálni. Na de dohányzás közben szabad imádkozni, mert imádkozni mindig szabad, ugye?

Szóval nem így van. Amikor Szent Pál és nyomában a lelki élet mesterei az állandó imádkozásról írnak, akkor ennek feltételei vannak. Az első a csend. Csendet

kell teremteni magunk körül és főleg önmagunkban. Ez a csend kell ahhoz, hogy ne csupán mi mondjuk a magunkét az Úrnak, vagy valamilyen kötött imával felolvasást tartunk neki, hanem hagyjuk Őt szóhoz jutni. Halljuk meg az Ő szavát. Az imádságnak párbeszédnek kell lennie.

Sajnos manapság a pasztorációban kevés hangzik el erről a csendről. Pedig nagyon fontos dolog. Nem véletlen a csend a kolostorok folyosóin. A szerzetes állandóan hallani akarja Isten szavát. Egy hindu bölcs azt mondta: akkor szólj, ha szavad szebb, mint a csend, amit megtörsz. Igaza van.

Balthazár Zsolt

Keresztény szófejtés

Protestáns

A latin eredetű szó első eleme a *pro* igekötő és egyben előjárószó, melynek értelme 'ért, végett, érdekében' (vö. Rákóczi híres jelmondatával: *Cum Deo pro patria et libertate* 'Istennel a hazáért és a szabadságért'). A második elem alapja a *testis* főnév, melynek értelme 'tanú, tanúság'. (Talán ismerős a régi jogi mondás: *Unus testis nullus testis*, azaz: 'Egy tanú nem tanú.')

A *protestor* ige eredeti jelentése tehát: 'tanúbizonyságot teszek valami mellett'. Valamelyest hasonló jelentést találunk még Szenczi Molnár Albert szótárában (1604): „tudomant teszek”. – Ennek az igenek a folyamatos (v. cselekvő) melléknévi igeneve a *protestans*, azaz: 'tanúságot tévő'.

1529-ben a speyeri birodalmi gyűlésen részt vevő rendek egy része tiltakozott a Luthert birodalmi átok alá helyező wormszi ediktum érvényben tartása ellen. Kiálltak tehát Luther mellett – protestáltak –, másfelől tiltakoztak a wormszi ediktum érvényessége ellen. Valószínűleg innen datálhatjuk a szó jelentésének máig ható fordulatát: *protestál* igeünk jelentése már régóta: 'tiltakozik'. Érdekes persze, hogy ugyanakkor a *protestáns* szót nem elsősorban 'tiltakozó' értelemben, hanem a lutheri és a kálvini reformáció követőinek – vagy hozzájuk kapcsolódó fogalmaknak – megjelölésére használjuk, akár főnévként, akár melléknévként.

Szaszovszky József

Báli beszámoló

Idén másodjára került megrendezésre az Óbudai Katolikus Bál. Ötlete eredetileg a Vörösvári úti Szentháromság plébánián szolgálatot teljesítő Bajzáth Ferenc plébános atyától származik, a megvalósítás sikere idén is az óbudai hívekből álló szervezőgárdát dicséri. A január 28-án este hat órakor az Óbudai Kulturális Központban kezdődött program színvonalát a környező plébániák papjai mellett olyan neves személyiségek emelték, mint Sinkovits-Vitay András színművész vagy Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter. Bús Balázs polgármester betegség miatt sajnos nem tudott jelen lenni, az önkormányzatot dr. Gidófalvy Dénes főtanácsos képviselte.

A köszöntők után táncbemutató és -oktatás következett. A tánc csak a tombolahúzás idejére szünetelt. A jelenlévők izgalommal várták egyéb ajándékok mellett a színházjegyek, borok, dísz tárgyak és a főnyeremény, egy két fő részére szóló, a kismarosi ciszterci nővérek monostorában eltöltendő "Lelki wellness hétvége" sorsolását. A multság este tízig tartott, bár az élő zenét szolgáltató Zwickli Mihály és sramlizenekara talán hajnalig is játszott volna a talpalávalót.

Munkácsi Péter

Ferenc pápa: Emlékezzünk rá, hogy az Úr miként mentett ki minket bajainkból!

A keresztény az emlékezet embere – hangsúlyozta a Zsidókhoz írt levélből való napi olvasmányt elemezve Ferenc pápa január 27-i homíliájában, amely a Szent Márta-ház kápolnájában tartott reggeli szentmisén hangzott el.

Isten üzenete arra buzdítja a keresztény embert, hogy az életét hármassal vonatként élje: a múlt, a jelen és a jövő összefüggésében. Az emlékezés azt jelenti, hogy mindenre emlékezzünk, a jó és a kevésbé jó dolgokra is, és hogy az Isten színe elé visszük a történelmünket, szépitgetés és rejtegetés nélkül – mondta a szentatya. „Testvérek! Emlékezzetek vissza az elmúlt időkre!” – idézte az olvasmányt. Ezek „a lelkesedés, a hitben való előrehaladás napjai voltak, amikor az ember hitben kezdett élni az elszenvedett próbatételek közepette.” „Emlékezet nélkül nem érhető a keresztény élet, sem pedig a mindennapi lelkiélet. De nem is csak érthetetlen az élet, hanem az ember nem is tud keresztény életet élni emlékezet nélkül!” – szögezte le a pápa. Az Isten üdvösségének emlékezetéről van szó az én életemben, az életemben előforduló bajok emlékezetéről. Arról, hogy az Úr miként mentett ki ezekből a bajokból. Az emlékezet kegyelem, amit kérni kell! Add, Uram, hogy ne feledkezzem meg a te történetedről az én életemben! Hogy ne feledjem se a jó, se a rossz pillanatokat, az örömeiket és a kereszteket. A keresztény az emlékezet embere – hangsúlyozta a szentatya.

A Zsidókhoz írt levél napi szakaszának befejező része megérteti velünk – folytatta a pápa –, hogy mindig úton vagyunk valamire várakozva, arra várakozva, hogy eljutunk egy pontig, az Úrral való találkozásig. Ez pedig arra int bennünket, hogy „hitből éljünk” (Zsid 10,37). A reménység továbbá azt is jelenti, hogy a jövőbe nézünk. „Hogyan is lehetne a keresztény életet a megtörtént

dolgokra való emlékezés nélkül élni, hiszen lehetetlen megélni a keresztény életet anélkül, hogy reménnyel tekintենek a jövőbe, az Úrral való találkozás elé?! Szépen mondja a levél szerzője: »Már csak rövid, nagyon rövid az idő«, az élet egy lehelet..., és elmúlik. Amikor az ember fiatal, azt gondolja, hogy még annyi idő van előtte, de aztán az élet megtanítja arra a szólásra, hogy »rohan az idő«! Ezt még gyerekként ismertem meg, és most már nősz. Rohan az idő, hamar elmúlik. A vele való találkozás reménysége az emlékezet és a reménység, a múlt és a jövő között feszülő élet!» – emelte ki a pápa.

Elmélkedése harmadik pontjaként Ferenc pápa a Zsidókhoz írt levél nyomán a jelenről beszélt, ami oly sokszor fájdalmas és szomorú. „Bátorsággal és türelemmel éljük, vagyis őszinteséggel, szégyenkezés nélkül, elviselve az élet nehézségeit. Való igaz, hogy bűnösök vagyunk – magyarázta a pápa –, ki előbb lesz az, ki utóbb, akár listát is lehet róla készíteni. De bátran és türelemmel menjünk tovább, ne álljunk meg, mert ez nem segít minket a növekedésben!”

A levél szerzője a pápa szerint végül arra emlékeztet bennünket, hogy ne vétkezzünk, mert a bűn nem ad nekünk emlékezetet, sem reménységet, sem bátorságot. „A kicsinyhitűség bűn, mely nem engedi meg neked, hogy félelem nélkül menj tovább, miközben Jézus arra buzdít bennünket, hogy »Ne féljete!«.” A kicsinyhitűek azok, akik mindig hátul mennek, akik túlságosan „örzik” magukat, és mindentől félnek. Nem kockáztatnak, csak óvatosságra intenek, és az összes parancsolat megtartására. Igen, ez igaz, de ez így megbénít, és elfeledteti a kapott kegyelmeket. Elveszi az emlékezetet, a reményedet, és nem tudsz tovább menni! Ez annak a kereszténynek a jelene, aki az utcán egy hirtelen támadt záporban azon aggódik, hogy az eső miatt összemegy a ruhája. Ilyenek a szűk lelkek, és ez a kicsinyhitűség! Ez bűn az emlékezet, a bátorság és a reménység ellen. Az Úr erősítse az emlékezetünket, növelje a reménységünket, adjon mindennap bátorságot és türelmet, szabadítson meg a mindentől féltő kicsinyhitűségtől, attól, hogy önmagukat őrző szűk lelkűekké váljunk! Jézus ehelyett azt mondja, hogy „aki meg akarja őrizni a saját életét, elveszíti azt” – zárta Ferenc pápa péntek reggeli homíliáját.

Forrás: Vatikáni Rádió

Fotó: News.va

Magyar Kurir 2017. január 27. péntek

Hírek, hirdetések

Januárban kicseréltettük a templomunk nyugati oldalán lévő helyiségek (sekrestye, előtér, kápolna-könyvtár) ablakait. Az új nyílászárókat külön kellett méretre legyártatni. A beruházást a templomhomlokzat költségeiből megmaradt pénzből tudtuk finanszírozni.

Levélben köszöntük meg a fővárosi közlekedési vállalatnak, hogy a Szt. Margit mise alkalmából különbuszt biztosított az újlaki hívek számára.

A hideg idő miatt a hétköznapi szentmiséket január végétől átmenetileg a templom oldalkápolnájában tartjuk. A hétvégekre és a jeles ünnepekre – pl. gyertyaszentelői körmenet – ez természetesen nem vonatkozik.

A katolikus hívek között sok a félreértés, a tájékozatlanság a reformáció okaival, keletkezésével kapcsolatban. Ebben a témában Balthazár Zsolt tart előadást február 24-én este 7 órakor a Szent István hittanteremben, címe: "A reformáció katolikus szemmel". Minden érdeklődőt – felekezettől függetlenül – szívesen látunk.

Családi események januárban:

Halottaink:

Szűts Jánosné Ilona (80), Lammel Erichné Éva (91), Csillag Kornélné Ibolya (90), Szilárdi Endréné Éva (90)

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapi: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapi: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozunk a teljes rózsafüzért minden hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái:

hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévízi u. 2.).

Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákra, vagy telefonon: Török Andrea karnagy (20/483-0149)

Schola próbák:

kéthetente vasárnap 8:30-tól, a szentmise előtt. Mindenkit, aki szeretne énekes oltárszolgálatot ellátni, szeretettel várunk.

Jelentkezni személyesen, vagy telefonon lehet: Tóthné Benkő Krisztina (20/586-0173), Tóth Miklós Zsolt (20/384-0493).

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános